

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 28. januára 2014 v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **A. W.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. januára 2014, sp. zn. 4Ntc 1/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **A. W.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Bratislave na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave z 10. januára 2014, sp. zn. 2KPt 7/2014, uznesením z 11. januára 2014, sp. zn. 4Ntc 1/2014, podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zmien a doplnkov (ďalej len „zákon o EZR“) vzal vyžiadanú osobu **A. W.**, nar. **X. v B.**, trvale bytom **B.**, Slovenská republika, občana Slovenskej republiky, do predbežnej väzby na základe formulára typu A k európskemu zatýkaciemu rozkazu Úradu predbežného vyšetrovania pri trestnom súde v Bolzane (Bozen), Talianska republika z 2. augusta 2013, sp. zn. 5128/12 R.G.N.R. – 501446/R.G. GIP, na účely trestného stíhania pre dva trestné činy účasti na trestnom zoskupení, organizovaní ozbrojenej lúpeže podľa čl. 416, 56, 110, 624 par. 1 a 625 ods. 2 a 61 ods. 5 talianskeho Trestného zákona.

Obvinenie z uvedenej trestnej činnosti bolo vznesené na tom skutkovom základe, že obvinený **A. W.** bol súčasťou zločineckej skupiny, ktorej cieľom bolo nedovolené obohacovanie sa z trestnej činnosti, okrem iného krádeže pretekárskych bicyklov. Táto zločinecká skupina mala logistický základ v Slovenskej republike v **B.**, kde boli skladované všetky bicykle ukradnuté v Taliansku, Rakúsku, Švajčiarsku a Nemecku. Táto zločinecká

skupiny použila na krádeže vozidlá na prevoz rozobratých ukradnutých bicyklov; telefóny, ktoré boli zakúpené v Rakúsku, GPS zn. Garmin, ktoré zaznamenávali presné miesta pretekov; vysielачky pre vzájomnú komunikáciu počas krádeže, rôzne nástroje a internetové stránky, ktoré sa využívali na predaj odcudzených bicyklov. Dňa 9. septembra 2012 v nočných hodinách sa menovaný obvinený spoločne s osobou B. P. pokúšali o krádež bicyklov, ktoré boli uložené v zadnej časti hotela „Sport“ v M. (pomocou rozbitia dverí).

Predbežná väzba začala plynúť dňom 9. januára 2014 o 10.20 hod. a vykonáva sa v ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zahlásila vyžiadaná osoba A. W. sťažnosť. V jej dodatočnom písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajcu namieta nesprávne opakované uvádzanie jedného z rozhodujúcich údajov pre realizáciu európskeho zatýkacieho rozkazu, a to označenie mesta „Bozen“ namiesto správneho označenia mesta „Bolzano“ vo formulári justičného orgánu štátu pôvodu. Poukazuje tiež na nezrovnalosti v popise skutkového deja ako aj jeho právnej kvalifikácie v predmetnom formulári. Okrem toho skutok uvádzaný vo formulári v druhej časti bol talianskymi justičnými orgánmi už rozhodnutý a nie je možné, vzhľadom na „res indicata“ v konaní pokračovať. A. W. od začiatku popiera dôvodnosť svojho trestného obvinenia a sťahania v cudzine a opakovane tvrdí, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil, okrem tej, za ktorú už bol právoplatne postihnutý.

Podľa názoru vyžiadanej osoby v danom prípade neboli zistené konkrétne dôvody väzby podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR o to viac, že príslušné talianske orgány sa vyžiadajú osobu ani len nepokúsili informovať o údajnom prebiehajúcom trestnom konaní a zabezpečiť jej účasť na procesných úkonoch, hoci o pobyte vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky preukázateľne a dlhodobo vedeli.

Z týchto dôvodov A. W. navrhol, aby jeho sťažnosti bolo vyhovené tým, že sa napadnuté uznesenie zruší a rozhodne sa o jeho prepustení na slobodu pri prípadnom uložení primeraných opatrení alebo obmedzení.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť

podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby A. W. nie je dôvodná.

Podľa § 15 ods. 1 zák. o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 uvedeného zákona, sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo je prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní (Poznámka: Trestný poriadok) nie je pritom viazaný.... Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/ (Poznámka: formulár).

Podľa ustanovenia § 15 ods. 5 tohto zákona, predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby A. W. do predbežnej väzby postupoval v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o jednotlivé námietky vyžiadanej osoby uvedené v podanej sťažnosti, najvyšší súd konštatuje nasledovné:

Z obsahu formulára typu A justičného orgánu štátu pôvodu nie je pochybné, ktorý orgán a v ktorom meste predmetný európsky zatýkací rozkaz týkajúci sa vyžiadanej osoby A. W. vydal. Označenie mesta Bolzen (v slovenčine Bolzano), nie je zameniteľné so žiadnym iným. Stále ide o to isté mesto, takže predmetná námietka je právne irelevantná.

Rovnako zreteľná je aj formulácia skutku majúceho charakter organizovanej trestnej činnosti vrátane druhej časti vzťahujúcej sa, na rozdiel od právoplatného odsúdenia, na ktoré sa poukazuje v sťažnosti, ku skutku spáchaného dňa 9. septembra 2012, nie ku dňu 8. septembra 2012, kedy bol spáchaný skutok obsiahnutý v uvádzanom odsudzujúcom rozhodnutí talianskeho súdu.

V konečnom dôsledku vyžiadanou osobou vznesené námietky skutkovej povahy a povahy „ne bis idem“ musia byť predmetom predbežného vyšetrovania (§ 19 zák. EZR) a následného postupu týkajúceho sa výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu, resp. odmietnutia jeho vykonanie (§ 23 zák. EZR).

Z dikcie už uvedeného § 15 ods. 2 zák. EZR je zrejmé, že inštitút „predbežnej väzby“ nie je možné stotožňovať s inštitútom väzby podľa Trestného poriadku. Dôvod tejto „predbežnej väzby“ je determinovaný účelom uvedeným v prvej vete § 15 ods. 1 zák. EZR, čo krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite konkretizoval na strane 4 a 5 napadnutého uznesenia.

Keďže dôvod tejto predbežnej väzby trvá, najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby A. W. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. januára 2014

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová